

Οι κατά τόπους Ορθόδοξες Εκκλησίες ενώπιον σοβαρής προκλήσεως

Γράφει ο Πρωτοπρ.Αναστάσιος Κ. Γκοτσόπουλος Εφημέριος Ι. Ν. Αγ. Νικολάου Πατρών

Αναγκαίες διευκρινήσεις: 1. Το παρόν άρθρο έγγραφη με φόβο και δέος μπροστά στον κίνδυνο να αναγνωριστούν από τις κατά τόπον Έκκλησίες

ἐπισκοπικὲς “χειροτονίες” χωρίς Ἀποστολικὴ Διαδοχή, δηλητηριάζοντας ἀνεπανόρθωτα τὸ ἐπισκοπικὸ Σῶμα τῆς ἀνὰ τὴν οἰκουμένη Ὁρθοδοξίας. Θὰ χαρῶ, εἰλικρινά, ἂν ἀποδειχθεῖ ὅτι σφάλω στὰ στοιχεῖα πού παραθέτω ἢ ἔχω ὀδηγηθεῖ σὲ λανθασμένα συμπεράσματα.

2.Γιὰ τὴν ἀποφυγὴ σκανδαλισμοῦ ἀποσιωπῶ ἐντελῶς τὴν ἠθικὴ ποιότητα τῶν “ἐπισκόπων” τῶν σχισματικῶν ομάδων τῆς Οὐκρανίας, διότι ἐδῶ ἰσχύει τὸ Παύλειο: «αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν»... Ἀπορῶ, ὅμως, πόσο ἄκριτα καὶ βεβιασμένα τιμήθηκαν μὲ τὴν “Αὐτοκεφαλία” καὶ τώρα ἔχουν τὴν ἀπαίτηση νὰ ἀναγνωριστοῦν ἀπὸ τὶς ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, προκαλώντας τὴν διορθόδοξη ἐκκλησιολογικὴ συνείδηση...

3.Ἐλπίζουμε πῶς δὲν θὰ ἀναγκαστοῦμε ἀπὸ τὶς ἐξελίξεις νὰ δημοσιεύσουμε καὶ τέτοιου εἴδους στοιχεῖα πρὸς κατασχύνη ὅσων ἀναγνωρίσουν ὡς ποιμένες τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ τέτοιας ποιότητος ἀνθρώπους.

Σύμφωνα μὲ τὸ ἀπὸ 11.10.18 ἀνακοινωθὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἢ Ἱ. Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀποφάσισε νὰ κάνει δεκτὲς τὰς «ἐκκλήτους προσφυγὰς... τοῦ Φιλαρέτου Ντενισένκο καὶ τοῦ Μακαρίου Μαλετίτς καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς,... καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ αὐτοὺς μὲν εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν ἢ ἱερατικὸν αὐτῶν βαθμὸν, τοὺς δὲ πιστοὺς αὐτῶν εἰς ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν».

Γιὰ τὴν περίπτωσι τῆς ἐκκλήτου προσφυγῆς τοῦ Φιλαρέτου ἔχουμε ἀναφέρει σὲ παλαιότερο δημοσίευσμά μας ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος ἤδη ἀπὸ τὸ 1992 ἐξέτασε τὴν ἐκκλητο προσφυγὴ τοῦ Φιλαρέτου καὶ τότε τὴν ἀπέρριψε . Ἐπισημαίνουμε ἐπιπλέον, ὅτι ἀπὸ τότε ὁ Φιλάρετος καὶ γιὰ 26 συνεχῆ χρόνια, ὄχι μόνο δὲν σεβάστηκε τὴν καταδικαστικὴ ἀπόφασι τοῦ ἀρμοδίου ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου ἀλλὰ παραβιάζοντάς τὴν καὶ περιφρονώντας τὴν πανορθόδοξη ἀποδοχὴ τῆς καταδίκης

του προχώρησε σε σοβαρότατα έκκλησιαστικά εγκλήματα (ένω είχε καθαιρεθεί προέβη σε δεκάδες χειροτονίες, συνέστησε σχισματική Σύνοδο, αυτοχρίστηκε Πατριάρχης, κοινωνούσε με σχισματικούς άλλων Έκκλησιών, έπηξε θυσιαστήρια έν Ούκρανία καί άλλαχου κ.ο.κ.) προκαλώντας σχίσμα καί σκανδαλισμό του Λαού.

Συνεπώς, ή κατ'αυτού καταδικαστική απόφαση του Πατριαρχείου τής Μόσχας του 1992 κατέστη ανέκκλητη σύμφωνα με τους κανόνες 4ο Αντιοχείας, 22ο Αποστολικό, 37ο Καρθαγένης (κατά τὸ Πηδάλιο) λόγω τής έπιγενομένης επί δεκαετίες άντικανονικής καί προκλητικής συμπεριφοράς του Φιλάρετου.

Η περίπτωση όμως του Μακαρίου (Maletic), του ήγέτου τής σχισματικής ομάδας με την έπωνυμία «Ούκρανική Αυτόκέφαλη Όρθόδοξη Έκκλησία» (UAOC), είναι πολύ διαφορετική καί έξαιρετικά σοβαρή για όλόκληρη την Όρθοδοξία.

Σημειώνεται ότι ή ομάδα του Μακαρίου διαθέτει στη νέα “αυτόκέφαλη” Έκκλησία 15 “έπισκόπους”, επί συνόλου 50 έπισκόπων, δηλαδή αποτελούν τὸ 30% του συνόλου τής Ίεραρχίας της.

Είναι, επίσης, άξιο προσοχής, ότι όσοι υπερασπίζονται τις έπιλογές του Φαναρίου στο Ούκρανικό, ένω αναφέρονται στον Φιλάρετο καί την ως έγινε “άποκατάστασή” του, άντιθέτως τηρούν άπόλυτη σιγή για την κατά πολύ σοβαρότερη περίπτωση του Μακαρίου.

Ουδέποτε αναφέρονται σ' αυτόν. Αυτός είναι καί ο λόγος που άνησυχούμε ιδιαίτερα, διότι, ένω ή Έκκλησία τής Ρωσίας άρμοδίως έχει διατυπώσει σοβαρότατες καταγγελίες, όρισμένες άπό τις όποιες έχουν δεί τὸ φῶς τής δημοσιότητας, έν τούτοις οι άρμόδιοι παράγοντες καί του Φαναρίου καί τής νέας “αυτόκέφαλης” έκκλησίας στο Κίεβο σιωπούν.

Δέν παρέχουν καμία εξήγηση για άντικρούσουν τις καταγγελίες πολλαπλασιάζοντας έτσι τις άνησυχίες.

Τὸ Οικουμενικό Πατριαρχείο στην ανακοίνωση για την πράξη άποκαταστάσεως του Μακαρίου κάνει λόγο για έκκλητο προσφυγή του Μακαρίου (Maletic), ή όποία, ως γνωστόν, άσκεΐται για να άναιρεθεί καταδικαστική απόφαση έναντίον ένός έπισκόπου ή άλλου κληρικού.

Όμως, ο Μακάριος (Maletic) δέν έδικαιοῦτο να άσκήσει έκκλητο προσφυγή, διότι ως έπίσκοπος δέν καταδικάστηκε άπό έκκλησιαστικό δικαστήριο.

Ήταν πρωτοπρεσβύτερος τής κανονικής Ούκρανικής Όρθοδόξου Έκκλησίας (του Πατριαρχείου Μόσχας), έφυγε άπό τή δικαιοδοσία της καί έντάχθηκε στη σχισματική UAOC . Η Έκκλησία τής

Ούκρανίας τὸν ἔθεσε σὲ ἀργία.

Στις 3.11.1996, ὄντας στὴ σχισματικὴ ὁμάδα τῆς UAOC, “χειροτονήθηκε” σὲ “ἐπίσκοπο” ἀπὸ μὴ κανονικῶς χειροτονηθέντες “ἀρχιερεῖς” ἦτοι ἀπὸ τοὺς Δημήτριο Yarema, Ἴγκορ Isichenko καὶ Μεθόδιο Kudryakov.

Καὶ οἱ τρεῖς “χειροτονήσαντες” τὸν Μακάριο δὲν ἔχουν Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ, διότι ἔλκουν τὴ χειροτονία ἀπὸ τὸν διαβόητο τσαρλατάνο καὶ αὐτοχειροτόνητο Vincent Chekalin.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Μακάριος ἦταν ἐνταγμένος στὸ σχίσμα, ὅπου καὶ “χειροτονήθηκε”, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας δὲν ἀσχολήθηκε μαζί του, καὶ ἀσφαλῶς δὲν τὸν καταδίκασε ποτὲ ὡς “ἐπίσκοπο”.

Συνεπῶς, τίθενται δύο καίριας σημασίας ζητήματα:

1. Ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει καταδίκη κατὰ τοῦ “ἐπισκόπου” Μακαρίου (Maletic), ἐναντίον ποιαῖς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἄσκησε ἔκκλητο προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου; Καὶ ἀκολούθως, ποιά καταδικαστικὴ ἀπόφαση ἀναίρεσε ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἀπόφαση τῆς 11.10.18;

2. Πότε καὶ μὲ ποιά κανονικὴ χειροτονία εἰς ἐπίσκοπον ἀπέκτησε ὁ Μακάριος τὸν «ἀρχιερατικὸ βαθμὸ»; Πότε τοῦ στερήθηκε ὁ ὅποιος «ἀρχιερατικὸς βαθμὸς» εἶχε ἀποκτήσει γιὰ νὰ ἀποκατασταθεῖ τώρα μὲ τὴν ἀπόφαση τοῦ Πατριαρχείου; Μὲ ποιὸ τρόπο ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «ἀποκατέστησε εἰς τὸν ἀρχιερατικὸ βαθμὸ» τὸν Μακάριο; Εἶναι δυνατὸν μία Συνοδικὴ Πατριαρχικὴ ἀπόφαση ἐπὶ ἐκκλήτου προσφυγῆς νὰ συμπληρῶναι τὴν ἔλλειψη Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς σὲ ἐπισκοπικὴ χειροτονία;

Ἀπὸ πότε εἰς τὰς «κανονικὰς προνομίας τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὅπως δέχεται ἐκκλήτους προσφυγὰς ἀρχιερέων καὶ ἄλλων κληρικῶν ἐκ πασῶν των Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν» περιλαμβάνεται καὶ ἡ θεραπεία τῆς ἐλλείψεως Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς σὲ ἐπισκοπικὴ χειροτονία;

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸν συνημμένο πίνακα, οἱ ἐπίσκοποι τῆς UAOC (ποὺ συμμετέχουν σὲ ποσοστὸ 30% στὴν Σύνοδο τῆς νέας “αὐτοκέφαλης” Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας) ἔλκουν τὴν χειροτονία τους ἀπὸ δύο πρόσωπα: Ἀπὸ ἓνα καθηρημένο καὶ ἓνα αὐτοχειροτόνητο! Τὸν καθαιρεθέντα πρῶην ἐπίσκοπο Τζὸν Bodnarchuk καὶ τὸν αὐτοχειροτόνητο τσαρλατάνο Victor (Vincent) Chekalin, οἱ ὁποῖοι τὸ 1990 “χειροτόνησαν” τοὺς πρῶτους “ἐπισκόπους” θεμελιώνοντας τὴ σχισματικὴ ὁμάδα καὶ τὴν ἀντικανονικὴ –ἄνευ Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς– ἱεραρχία τῆς UAOC. Πιὸ συγκεκριμένα:

Ὁ TZONT BODNARCHUK ἦταν Ἐπίσκοπος Ζυτόμιρ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, στὸ ὁποῖο καὶ

χειροτονήθηκε κανονικός επίσκοπος στις 23.10.1977. Τον χειροτόνησε ο Μητροπολίτης Κιέβου Φιλάρετος (Denisenko) και άλλοι επίσκοποι της Ουκρανικής Έκκλησίας που ήταν σε κανονική κοινωνία με το Πατριαρχείο της Μόσχας και όλες τις Ορθόδοξες Έκκλησίες.

Όμως αποσχίσθηκε από την Έκκλησία του και έτσι στις 14.11.1989 καθαιρέθηκε με απόφαση της Συνόδου του Πατριαρχείου Μόσχας. Ουδέποτε άσκησε την εκκλητο προσφυγή. Συμμετείχε στη σχισματική ομάδα της UAOC και όντας καθηρημένος μαζί με τον Vincent Chekalin χειροτόνησαν τους πρώτους “επισκόπους” στο σχίσμα της UAOC.

Το 1992 ζήτησε από το Πατριαρχείο Μόσχας να επανέλθει στη Ρωσική Έκκλησία, αλλά το 1993 εντάχθηκε στη σχισματική ομάδα «Ουκρανική Ορθόδοξη Έκκλησία του Πατριαρχείου Κιέβου» (UOC-KP) με ηγέτη τον Φιλάρετο (Denisenko).

Ο VICTOR (VINCENT) CHEKALIN ήταν διάκονος της Ρωσικής Ορθόδοξης Έκκλησίας. Ουδέποτε χειροτονήθηκε πρεσβύτερος, ούτε επίσκοπος, ούτε καν και σε σχισματική ομάδα. Τό 1987, δίδασκε σε αγροτικό σχολείο στην περιοχή Kaluga, όπου μετά από καταγγελίες των γονέων των μαθητών, καταδικάστηκε σε τρία χρόνια φυλάκισης για αποπλάνηση ανηλίκων.

Μετά την πρόωρη αποφυλάκισή του το 1988 αυτοονομάσθηκε «Επίσκοπος Γιάσναγια Πολιάνα» της «Γνησίας Ορθοδόξου Έκκλησίας». Δημοσίευσε κείμενα ασκώντας κριτική στις εκκλησιαστικές αρχές της Ορθοδόξου Έκκλησίας της Ρωσίας, τις οποίες κατηγορούσε για οίκουμνισμό και έπαφες με τις άλλες Ομολογίες.

Το 1990 μετέβη στο Jordanville των ΗΠΑ, ζητώντας υποστήριξη από την Υπερόρια Ρωσική Ορθόδοξη Έκκλησία (ROCOR), αλλά εκδιώχθηκε και απελάθηκε από τις Ηνωμένες Πολιτείες, επειδή έκλεψε αντιμήνια και λειτουργικά βιβλία.

Στη συνέχεια έφτασε στην Ουκρανία και με την ανύπαρκτη ιδιότητά του ως επίσκοπου της «έκκλησίας των κατακομβών», προσχώρησε στην UAOC και με τον καθαιρεθέντα επίσκοπο John Bodnarchuk δημιούργησε την ιεραρχία της UAOC, «χειροτονώντας» τον Vasily Bodnarchuk και τον Andrey Abramchuk (24.3.1990 και 7.4.1990).

Αργότερα, στο τέλος του 1990 εντάχθηκε στην Ελληνόρρυθμη Καθολική Έκκλησία της Ουκρανίας (Ούνιτες) και ο Ούνιτης Επίσκοπος Lviv Vladimir Sternuk εκ μέρους του Πάπα Ρώμης τον διόρισε «Πρωθιεράρχη της Ρωσικής Καθολικής Έκκλησίας» (Ούνιτες) με δικαίωμα χειροτονίας και αποδοχής Επισκόπων, ιδρύσεως επαρχιών και όλα τα άλλα δικαιώματα διοικήσεως, εκδίδοντας και το σχετικό Γράμμα. Ο Τσεκάλιν προχώρησε στη δημιουργία Έλληνοκαθολικών (Ούνιτικών) κοινοτήτων στη Λετονία και τη Ρωσία.

Τὸ ἔτος 1991 τὸ Βατικανὸ ἐπίσημως παραδέχθηκε ὅτι ὁ Vincent Chekalin δὲν ἔχει κανονικὴ σὲ Ἐπίσκοπο χειροτονία, οὔτε Ἐπίσκοπος εἶναι, ἀλλὰ οὔτε ὑπάγεται στὴν Μητρόπολη Lviv τῶν Οὐνιτῶν, ἐνῶ ὁ Ἐπίσκοπος Vladimir Sterniuk λόγω τῆς συνεργασίας του μὲ τὸν Chekalin παύθηκε ἀπὸ τὴ θέση του.

Στις ἀρχὲς τῆς δεκαετίας 1990 ὁ Chekalin ἐξαπατώντας ζευγὸς πνευματικῶν του τέκνων ἀπήγαγε τὸν ἐννιάχρονο υἱὸ τους μὲ τὸν ὁποῖο δραπέτευσε στὴν Αὐστραλία. Ἐκεῖ παρουσίασε τὸ παιδί ὡς υἱὸ του, ἐξασφάλισε νέα ταυτότητα μὲ τὸ ὄνομα Vincent Berg καὶ ἀπέκτησε τὴν αὐστραλιανὴ ὑπηκοότητα.

Ἀργότερα, ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ κατ' ἐπανάληψιν κατηγοροῦσε τὸν Chekalin γιὰ ἀπαγωγή καὶ ἀποπλάνηση ἀνηλίκου ἀλλὰ τελικὰ δὲν καρποφόρησαν οἱ προσπάθειες νὰ ἀποδοθεῖ τὸ παιδί στὴν οἰκογένεια. Στὴν Αὐστραλία γιὰ ἓνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα ὁ Chekalin παρουσίαζε τὸν ἑαυτὸ του θῦμα τῆς πολιτικῆς καταστολῶν στὴν ΕΣΣΔ, ἐπίσκοπο τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ «ψυχίατρο τοῦ μυστικοῦ σχολείου τῆς ΚGB».

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 2018, ὁ Chekalin καταδικάστηκε στὴν Αὐστραλία σὲ 4 χρόνια καὶ 3 μῆνες φυλάκιση γιὰ πολυάριθμες πράξεις ἀπάτης καὶ πλαστογραφίας, διότι ἐμφανιζόταν ὡς ψυχίατρος μὲ πλαστὰ διπλώματα. Κατηγορήθηκε, ἐπίσης, γιὰ σεξουαλικὴ κακοποίηση ἀνηλίκων. Ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τῆς καταδίκης δημοσιεύθηκαν στὰ μέσα ἐνημέρωσης καὶ στὸ διαδίκτυο στὴν Αὐστραλία .

Δυστυχῶς, ἀπὸ τέτοιας ποιότητος “ἀρχιερωσύνη” χωρὶς Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ ἔλκει τὴν χειροτονία του τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν “ἱεραρχῶν” τῆς UAOC καὶ τῆς νέας “αὐτοκέφαλης” Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας!

Στὸν ἐπόμενον πίνακα παρουσιάζεται τὸ ἱστορικὸ τῆς διαδοχῆς τῶν χειροτονιῶν στὴ σχισματικὴ ομάδα «Οὐκρανικὴ Αὐτοκέφαλη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία» τοῦ Μακαρίου (Maletic) καὶ ἰδιαιτέρως πόθεν ἔλκουν τὴν καταγωγή οἱ χειροτονήσαντες σὲ “ἐπίσκοπο” τὸν ἡγέτη τῆς Μακάριο (Maletic) (οἱ “ἱεράρχες” ποὺ ἔλκουν τὴ χειροτονία ἀπὸ τὸν Vincent Chekalin σημειώνονται μὲ ἔντονα (bold) μπλὲ γράμματα).

Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸν κατωτέρω πίνακα, ἡ “ἱεραρχία” τῆς UAOC “γεννήθηκε” στις 24.3.1990 μὲ τὴ “χειροτονία” σὲ “ἐπίσκοπο” τοῦ Vasily Bodnarchuk ἀπὸ τὸν καθαιρεθέντα πρῶτον ἐπίσκοπο τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας John Bodnarchuk καὶ τὸν αὐτοχειροτόνητο ἢ μᾶλλον οὐδέποτε χειροτονηθέντα σὲ ἐπίσκοπο τσαρλατάνο Vicent Chekalin. Ἀκολούθως, στις 7.4.1990 ὁ αὐτοχειροτόνητος Vicent Chekalin καὶ ὁ Vasily Bodnarchuk “χειροτόνησαν” σὲ “ἐπίσκοπο” τὸν Ἀντρέι Abramchuk.

Στή συνέχεια, αὐτοὶ δημιούργησαν τὴν “ἱεραρχία” τῆς σχισματικῆς παρατάξεως τοῦ Μακαρίου (Maletic), τῆς «Οὐκρανικῆς Αὐτοκέφαλῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας (UAOC).

Σήμερα, στή Σύνοδο τῆς νέας «Αὐτοκέφαλῆς» Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας ὑπὸ τὸν νέο “Ἀρχιεπίσκοπο” Ἐπιφάνιο ποὺ ἔλαβε τὸν «Τόμο τῆς Αὐτοκεφαλίας» ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, συμμετέχουν καὶ 15 “ἐπίσκοποι” τῆς UAOC-Μακαρίου (Maletic) ποὺ ἔλκουν τὴν “χειροτονία” τους ἀπὸ τοὺς John Bodnarchuk καὶ τὸν αὐτοχειροτόνητο ἢ μᾶλλον οὐδέποτε χειροτονηθέντα Vicent Chekalin. Δηλαδή, τὸ 30% τῶν “ἱεραρχῶν” τῆς νέας «Αὐτοκέφαλῆς» Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας εἶναι ἄνευ Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς...

Τὸ τραγικότερο ὅμως θὰ εἶναι νὰ βρεθοῦν –ὃ μὴ γένοιτο!– τοπικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ποὺ θὰ ἀναγνωρίσουν ὡς κανονικὲς καὶ ἀγιοπνευματικὲς τέτοιες χειροτονίες, γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν ἐγκόσμιες σκοπιμότητες...

Μέχρι τώρα, δόξα τῷ Θεῷ, δὲν ἔχει συμβεῖ κάτι τέτοιο, ἀλλὰ ὅλες οἱ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες στέκονται μὲ φόβο καὶ τρόμο μπροστὰ στὸν κίνδυνο νὰ ἀναγνωρίσουν αὐτοχειροτόνητους ἄνευ Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς ὡς κανονικοὺς ἐπίσκοπους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, δηλητηριάζοντας ἀνεπανόρθωτα τὸ ἐπισκοπικὸ Σῶμα τῆς ἀνὰ τὴν οἰκουμένη Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

¹π. Ἄν. Γκοτσοπούλου, «Μικρὴ συμβολὴ στὸ διάλογο γιὰ τὸ Οὐκρανικὸ “Αὐτοκέφαλο”», σελ. 22-24, στὸ https://anastasiosk.blogspot.com/2019/02/blog-post_82.html#more, καὶ https://aktines.blogspot.com/2019/02/blog-post_77.html

²Ἀναστ. Βαβοῦσκος, «Κανονικὴ προσέγγιση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σὲ σχέση μὲ τὸ ἔκκλητο», στὸ <https://www.romfea.gr/katigories/10-apopseis/27051-kanoniki-proseggisi-ton-apofaseon-tou-oikoumenikou-patriarxeiou-se-sxesi-me-to-ekklito>

³UAOC: «Οὐκρανικὴ Αὐτοκέφαλη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία» (σχισματικὴ ὁμάδα ὑπὸ τὸν Μακάριο (Maletic). Ἐπανίδρυση τῆς «Ἐκκλησίας τῶν αὐτοχειροτονηθέντων-σαμοσφιᾶτοι» τοῦ Βασιλείου Λιπκόφσκι (1922) βλ. π. Ἄν. Γκοτσοπούλου, «Νὰ χαιρόμαστε τὸν νέον “προκαθήμενον”...», στὸ https://aktines.blogspot.com/2019/02/blog-post_3.html

⁴Βλ. πιό κάτω.

⁵Βλ. <https://www.romfea.gr/diafora/25366-idrutis-sxismatikon-tis-oukranias-katadikasthike-gia->

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/46480/>